

عنوان مقاله:

احیا و ترویج روشهای سنتی حفاظت از منابع آب و خاک گامی موثر در توسعه پایدار منابع

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی راه کارهای دستیابی به توسعه پایدار (کشاورزی، منابع طبیعی و محیط زیست) (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

حبیب اله مهدوی وفا

خلاصه مقاله:

تاریخ کشاورزی ایران نشان می دهد که کشاورزان ایرانی در زمینه فنون بومی استحصال آب ، گسترش کشاورزی و بیابانزایی از تجربیات زیادی برخوردار بوده اند، که قدمت آن به حدود 0333 سال می رسد. احداث بیش از 03 هزار رشته قنات ، ترانس بندی اراضی پرشیب کوهستانی ، احداث آب بندها و سدها و آبیاری کوزه ای و سیلابی نشان دهنده تجربه غنی فناوری بومی کشاورزان ایرانی در حفاظت از منابع آب و خاک است. فناوری بومی حفاظت از منابع آب و خاک مجموعه روشها و مهارتهایی است که با توجه به شرایط محیط طبیعی و اجتماعی جوامع برای مدیریت منابع آب و خاک خود از آنها استفاده می کنند. به عبارت دیگر فناوری بومی هر جامعه ای بخشی از سرمایه ملی آن جامعه است که حاصل تجرب و آزمون و خطاهای چند هزار ساله یک جامعه با محیط زیست خود می باشد . این فناوری آئینه تمایمی از وضعیت اقلیمی و خصوصیات طبیعی و تبلور روابط متقابل انسان با محیط است که در بر گیرنده طیف وسیعی از زندگی بومی از جمله: محیط زیست ، طریقه زندگی ، امرار معاش و کشاورزی می باشد. لذا در این مقاله به احیا و ترویج روشهای سنتی حفاظت از منابع آب و خاک گامی موثر در توسعه پایدار منابع در اختیار پرداخته می شود.

کلمات کلیدی:

مدیریت ، منابع آب و خاک، روشهای سنتی حفاظت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/196886>

